

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4999/2019
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Привредног суда у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 74/19 од 26.08.2019. године, у седници већа одржаној 24.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 74/19 од 26.08.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 74/19 од 26.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Прр 380/2018 од 22.02.2019. године тужбени захтев је делимично усвојен, па је обавезана тужена да тужиљи на име новчаног обештећења због претрпљене нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року, исплати износ од 400 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је преко досуђењеног, а до траженог износа од 3.000 евра, са припадајућом каматом, тужбени захтев одбијен, као неоснован. Обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 14.400,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 74/19 од 26.08.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужиље је делимично усвојена па је првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што је обавезана

тужена да тужиљи поред износа од 14.400,00 динара исплати износ од још 6.000,00 динара, на начин и под условима као у првостепеној пресуди, док је у преосталом побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и непреиначеном делу одлуке о трошковима првостепена пресуда потврђена, а жалба тужиље одбијена. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. ЗПП, јер не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, као ни за разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Ревизијом се оспорава оцена нижестепених судова у погледу висине досуђеног новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, што није законски разлог предвиђен чланом 404. ЗПП за изјављивање ревизије.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.12.2018. године, са захтевом за исплату новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року у износу од 800 евра, а поднеском од 11.01.2019. године тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева на износ од 3.000 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате, о којем је одлучено првостепеном пресудом донетом је 22.02.2019. године. Другостепена пресуда донета је 26.08.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде донете у другом степену је износ од 2.600 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност побијаног дела испод законског лимита прописаног чланом 468. став 1. ЗПП, то ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**